

Old Timer szakág 2011-os versenyévad beszámolója

Nehéz és válságos esztendeje volt a motorsportoknak a 2010-os év. A Magyargazdasági válság senkire sem nehezedik oly elviselhetetlen súllyal, mint reánk, árva motorosokra. A gazdasági depresszió iránt pedig egyetlen sportág sem olyan érzékeny, mint éppen a motorsportok. Ennek a sportágnak az eszközei a motorkerékpár megszerzése és karbantartása drága multság..

A mai kor nemzetközi életében az előretörtetésnek leghathatósabb fegyvere a sport. Azon át vesz bennünket észre a világ. A sportra való rátermettségünk – a sportok külföldi határtalan népszerűsége folytán – veteti észre velünk a mi kultur- és sportfölényünket.. Hogy jól van-e ez így, hogy szabad-e ily túlzott jelentőséget tulajdonítani a sportoknak, arról lehet vitatkozni, de hogy így van, az kétségtelen, azzal meg kell alkudni, abba bele kell törődni, azzal számolni kell és nem szabad engedni, hogy a nemzetek eme élet-halálküzdelmében egy rosszul alkalmazott közgazdasági gondolat jó időre megbénítson bennünket.

Míg például Amerikában átlag 50 munkanap bérébe kerül egy motor, addig Németországban 500, nálunk pedig 1200 munkanap bérébe kerül.

Micsoda Isten áldotta szívós nép ez a magyar, hogy még ilyen agyonsanyargatott helyzetben is olyant tud produkálni a sport terén, amilyent az anyagi eszközökben és morális támogatásban bővelkedő külföld is alig-alig tud elérni.

Hol vannak tehát a hazai motorsportok fejlődésének lehetőségei? Hol van az a bázis, amelyre motorsport klubjaink, egyesületeink és szakosztályaink létüket és jövőjüket alapítják? Honnan veszik a reményt ezek a magukra hagyott egyesülések? Az elhivatottságuk fölemelő érzésében! A reményben, hogy azok a faktorok, akik kívülről és közvetve bár, de mégis létfeltételeiben irányítják a magyar motorsportok életét, előbb-utóbb mégis csak jobb belátásra jutnak. Ebből a reménykedésből merítik a magyar sportok legmostohább gyermekei: a motorosok azt a töménytelen, lebíráhatatlan energiát, azt az elpusztíthatatlan, szívós őserőt, amelynek birtokában meg tudnak küzdeni ennyi magára hagyatottsággal és anyagi nehézséggel. Ezért tudtak egy gazdaságilag oly nehéz esztendőben, mint amilyen az elmúlt év volt, olyan kiváló sporteredményeket produkálni, amilyenek lejjebb következni fognak.

Milyen eredményekről számolhatna be a 2010. évi motorsport eseményeinek szerény krónikása, ha a fentebb vázolt alapbajok elimináltak volna? Ha pl. a MAMS agilis, rátermett, gondos vezetői nem lettek volna kényszerülve gazdaságilag megszorító intézkedéseket bevezetni, Sikereink – az előjelek szerint – felülmúlták volna önmagukat?!

Az esztendő legnagyobb, évtizedekre kiható erejű eseménye a Magyar Motorsport Szövetségnek az Old Timer szakág tárgyalásai voltak. A többi európai ország fejlett gépjárműipara és a rendelkezésükre álló tekintélyes gépjárműpark ellenére is szükségesnek látja az Old Timer motorsportok fellendítését. Nem lehet kétséges, hogy e példa követése nálunk fokozottabb mértékben szükséges.

A motorizmusnak, ezen belül a motorsportoknak nemzetgazdasági és egyéb fontos szempontok érvényesítésével történő fejlesztése csak olyképp lehetséges, ha az összes számba vehető erők egységes, valamennyi szempontot figyelembevevő irányítása egy céltudatosan vezetett szervezet által történik. Ilyen célirányos tömörülésre kizárólag a szövetségi eszme mutatkozott alkalmasnak. Szükségesnek látszik egy különleges egységes szervezetű szövetség létesítése, annál inkább, mert Magyarország nem engedheti meg magának azt a luxust, igen fontos szempontokkal átszövődött magyar motorsport, az ezzel foglalkozó egyesületek fokozatos gyarapodásával, az ebből eredő el nem kerülhető nézeteltérésekkel és súrlódásokkal, békés és céltudatos fejlődés és megerősödés helyett a széthúzás és egyenetlenség színtere legyen.

Sőt ellenkezően, az egyéni és az egyesületi érdekek félretolásával szükséges, hogy az egyetemes magyar motorsportok érdekében a működő motorsportágak egymáson segítsenek, egymással karöltve és vállvetve dolgozzanak egy egységes és egészséges cél érdekében.

A súlypont a kérdésnél a sportfőhatósági jogok miként való gyakorlásán van. Nem az a cél, hogy a magyar motorsport főhatósági jogai, melyeken terjedelmes és fontos közérdekek nyugszanak, sportpolitikai harcok prédája lehessen. Senki sem akarja azt, hogy ezeken a jogokon osztozkodhatni legyen alkalom. Sokkal fontosabb nemzeti érdekek fűződnek ezekhez a jogokhoz, sem hogy a kicsinyességnek itt helye lehessen. Csak egészben és csak olyan szervre lehet azokat bízni, amely ezen jogoknak folytatólagos, pártatlan és bármilyen szemszögből tekintve is megbízható nyugodt és

zökkenésmentes, eredménnyel teljes gyakorlását tökéletesen biztosítja.

Lehetnek a motorsportokat űzőknek olyan pártáryalatai, amelyek merkantil és egyéni szempontok szerint foglalnak állást a szövetségi eszme mellett, vagy ellen. Az azonban kétségtelen, hogy ebben az ügyben nem az fog győzni, akinek nagyobb a hangja, de kevesebb az erkölcsi igazsága, mert itt a közérdeknek kell győznie, vagyis győznie kell azoknak az alapeszméknek, amelyek a szövetségi mozgalom eredeti alapfeltételeit képezték....

Ennyi baj, küzdés, meg nem értettség és reménytelenség a magyar motorsportok több tagjának is kedvét szegte, akik a hazai motorsport pótolhatatlan kárára lassan, de tervszerű következetességgel visszavonulnak az aktív sportolástól.

Legalább is korai volna azt állítani, hogy a bölcs természet idejében gondoskodik az utánpótlásról, mert hisz a sportolást befejező motorosainkat nekünk soha senki sem fogja pótolhatni, de való, hogy borult felleges egünkön az évben új csillag is felragyogott: a MAMI motorsport minden reményre feljogosított ifjú tagjai az old timer szakágat részesítették előnybe és a Simson bajnokság szoros végeredménye és létszáma minden reményt felülmúlt. A 250 géposztályban kiemelkedő számban vettek részt, ami nemzetközi bajnokságként lett kiírva, és végül három magyar versenyző állhatott fel a dobogóra. A 350 feletti kategóriában a sikereink is feülmúlták a reményeinket itt is az első három helyezést magyar versenyzők érték el. Itt szeretném meg említeni hogy az Alpok-Adria kupában az 500 géposztályban két versenyző állhatott dobogóra. Bánkuti Tamás Honda típusú versenygépevel és Mogyorosi Balázs Yamaháján. Ezzel az eredményükkel hozzájárultak ahhoz a kiemelkedő eredményhez ami a 2010 versenyévadban az Alpok-Adria kupában a Magyar Motorsport Szövetség versenyzői elérték. A szakág ötödik alkalommal írta ki az MZ kupát amiben 35 versenyző váltott licencet és állt rajthoz. Tömegsport rendezvényeink is rendben zajlottak a közönség és a versenyzők legnagyobb örömére. Reméljük, hogy folyton növekvő állócsillagok és nemcsak hirtelen letűnő üstökösök lesznek.

Ezzel a lancéval le is zárult a 2010. évi motorkerékpár sportszezon. A 2011. évre sok versenyt jelentettek be a szakágnak. A mai gazdasági helyzet a sikert már egymaga is kérdésessé teszi. Mégis reméljük, hogy a visszaeséssel jellemezhető elmúlt esztendő mélypont volt és a jövő év annál szebb és értékesebb eredményeket fog hozni.